

# R. Vobes: Jsme obklopeni a otravováni jedy (VIDEO CZ DAB 9 min + Přepis)

- CZ24 News | 28. července 2023

Všude, kam se podíváte, jsme otráveni (jedy) – ve vzduchu, ve vodě, v životním prostředí, dokonce i v každodenních produktech, které používáme. Ale proč se na to nikdy neptáme? Více ve videu od R. Vobese.

**Video s českým dabingem ↓**

**↓ Video v originále s českými titulky ↓**

Přepis:

My lidé jsme zvláštní, že? Všimli jste si toho? Jsme trochu zvláštní, protože se zdá, že nás baví, když nám někdo ubližuje. tím myslím tráví. Zdá se, že si to užíváme, protože jsme otravováni jedy. A je nám to prostě jedno. Když onemocníme, jdeme k lékaři, dáme si prášek a všechno se zdá být v pořádku. Až do příště. Co tedy myslím tím, že jsme otravováni? No, jsme přece tráveni všude. Na obloze jsou chemtrails, které všechno zatemňují, brání slunečnímu světlu, a dostávají do atmosféry všechny ty těžké kovy, které dýcháme. Samozřejmě víme o vodě, že se do ní dostávají různé věci, jistě, je do jisté míry filtrovaná, ale cpou do ní fluorid, ne všude, ale na mnoha místech.

A fluorid pro nás není nijak dobrý, i když prý je dobrý na zuby, to je jediný důvod, proč ho cpát do vody? Nevím, možná bychom se na to měli podívat trochu podrobněji. Ale do vody se dostávají i různé jiné kousky. Je dobrý nápad si ji ještě trochu přefiltrovat pomocí dřevěného uhlí nebo jakýchkoli jiných věcí, což je užitečné. Ale to nestačí, že ano, protože všude jinde nás otravují.. Víme o EMF, elektrických magnetických polích z mobilních telefonů a WiFi routerů, které máme doma a které všechny tyto vlny vyzařují.

Zapojujeme telefony u postelí, když spíme, a z nich vycházejí impulsy. Takto útočí na náš mozek. Je nám to jedno, používáme své mobily dál, bez ohledu na to, že si začínáme uvědomovat, že na nás mohou působit a měnit molekuly v naší krvi nebo možná smažit náš mozek, protože je držíme u hlavy... to nám nevadí. Vždyť máme věci jako 4G a 5G je na cestě a nikomu to tak nějak nevadí. Kde jsou ty protesty? Kde jsou všichni v ulicích, kteří pochodují a říkají: počkejte, my tohle všechno nechceme, my nechceme jedy ve vodě. Nechceme tyhle věci ve vzduchu.

Ale je to ještě horší. Protože koneckonců víme, že tolik umělých vláken a tolik umělých plastů a tolik člověkem vyrobených kovů se zplyňuje nebo uniká do atmosféry nebo se dostává do půdy, zejména při skládkování věcí. Podívejte se na ty lopatky, které se točí dokola a rozsekávají ptáky, aby vyráběly elektřinu. Víte, ty... ja se jim říká... větrné elektrárny, které stavíme všude, tak nadšeně, abychom byli zelení a zachránili planetu před tím mýtem o globálním oteplování způsobeném člověkem.

Takže vyrábíme tyhle věci, které stojí mnohem víc, co se týče uhlíku, aby se vlastně vyrobily a instalovaly jako tyhle solární farmy a tyhle větrné farmy, a větrné farmy s velkými turbínami, které se točí dokola a které vydrží možná 15 až 20 let, když máte štěstí. A co se s nimi stane potom? Záhadně zmizí. Ale kam se poděly? Ano, správně.

Musí se uložit na skládku nebo se prostě vyhodí, kde ten kov, ať už je kdekoliv, uniká do země a pak

se dostává do vodních toků a nevyhnutelně do našich potravin a nevyhnutelně do nás. A zdá se, že je nám to opět jedno. Kde je ten protest? Kde je rozhořčení? Všichni přece chodíme do supermarketů. Přitom víme, že potraviny v supermarketech jsou vysoce průmyslově zpracované. Je to průmyslový zemědělský proces.

Víme, že se do potravin dostávají nejrůznější insekticidy, pesticidy, herbicidy a další látky a my je hltáme. Mají dokonce ty podivné nátěry, které dávají na ovoce a zeleninu, aby zůstaly na pultech dostatečně dlouho. A my si dle všeho říkáme: „Páni, to je dobrý nápad. Uchovejte to ovoce, které už mělo být dávno pryč před mnoha měsíci.“

A my ho pořád hltáme a myslíme si, že nám neškodí. Máme ty plasty, na kterých sedíme, které využíváme, nebo které dáváme svým dětem, které byly zformovány do hraček nebo čehokoli jiného. A všechny vypouštějí nejrůznější toxiny. A recyklujeme, ach ano, ta radost z recyklace, kdy ty staré výrobky vyrobené člověkem popadnete a strčíte je do koše. A když máte štěstí, některé z nich se skutečně recyklují a nestrčí se jen na skládku, kde zase prosakují do země a do vodních toků a nakonec do nás, ale některé z těch plastů, které by mohly být víte, ach ano, můžeme je znovu použít.

Roztavíme je... a pak je to samozřejmě horší typ plastu, protože to není originál, a tak kdo ví, jaké další toxiny a chemikálie se do té směsi nacpou, aby to bylo dostatečně silné, aby se to dalo znovu použít a vyrobit. A oni to pustí do světa a my si to koupíme.

A tam se to tak či onak vypouští a vyplavuje do našich těl. Což je důvod, proč není dobré uchovávat vodu v plastových lahvích, to často slyšíte. Strčte si ji do starého dobrého skla. Je zvláštní, jak přijímáme tenhle úžasný moderní svět a moc se nezabýváme všemi těmi, těmi vysoce intenzivně vyráběnými produkty, které byly vyrobeny z celé řady různých chemikálií, o kterých nemáme žádné znalosti, a přesto se zdá, že docela rádi dovolíme těm ostatním lidem, těm výrobcům, těm vládám, aby říkali, jo, jo, ne, všechno je to bezpečné.

Nebojte se toho, co cpeme do potoků a řek a do moře. Nedělejte si s tím starosti. Ty výrobky, kterými si každý den myjete vlasy a na kterých je napsáno, že jsou přírodní, že obsahují aloe vera a podobně, ale co všechny ty další chemikálie, které tam jsou a kterými si mydlíme tělo nebo jimi plníme žaludek. Co všechny ty další věci? Ale nám je to zřejmě jedno.

Možná jsme ztratili spojení se svým tělem a těmi věcmi, které jsou pro nás vlastně dobré. Možná jsme zapomněli na staré způsoby, kdy jsme se prostě drželi toho, co nám příroda poskytla, nějaké ty přírodní produkty, než abychom museli něco vyrábět a tvořit nové polymery, nové plasty a kovy, které se tak nějak podivně vyrábějí. A kdo ví co... Jde o to... říkám sice, že je nám to jedno.

A je jasné, že nám na tom záleží, když se nad tím zamyslíme. A myslím, že polovina problému je v tom, že jsme prostě ztratili schopnost ptát se, ztratili jsme schopnost říct: Počkejte, kde se to vyrábí? Jak daleko to došlo? Co je v tomto výrobku? Proč prostě přijímáme věci a předpokládáme, že ty velké společnosti, velké farmaceutické firmy, od kterých máme ty slavné vakcíny, prostě se dostatečně neptáme, musíme se vrátit ke kritickému myšlení, kdy si řekneme, počkejte chvíli.

Tenhle výrobek zní krásně, vypadá krásně, voní krásně s těmi umělými příchutěmi a vůněmi uvnitř. Ale je opravdu stoprocentně dobrý pro mě jako člověka, jako živého muže nebo ženu na této planetě? Bude to pro mě opravdu dobré? A je to dobré pro životní prostředí, až tu plastovou láhev vyhodím do recyklačního koše? Bude pro nás skutečně nějakým přínosem?

Možná bychom měli začít znovu zpochybňovat všechno kolem nás. Možná musíme začít používat mozek, zda nás vlády, průmysl otupili tím, že nám říkají: Nebojte se, o těchto věcech už nemusíte přemýšlet. A zda s námi zacházejí jako s malými dětmi. Možná bychom si teď měli začít vyhrnovat

rukávy a říkat: Víte co? Nechci být pořád nemocný. Nechci, aby tyto produkty prosakovaly do půdy a nakonec i do potravin. Nic z toho nechci. Protože teď začínám být mnohem inteligentnější.

Kladu si inteligentní otázky. Jsem mnohem skeptičtější k těmto věcem, které byly vyrobeny pro mě. A možná, že vrátit se k nějakým základním věcem, kdy si děláme věci sami, vaříme si biopotraviny, vyrábíme si věci sami a ptáme se, odkud věci pocházejí, možná je to přístup, který by byl prospěšný nejen pro vás a mě, ale i pro zbytek lidstva. Co si myslíte?

AUTOR: Richard Vobes

ZDROJ: YouTube

Překlad: David Formánek/otevrisvoumyslCz